

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Széchenyi-utca SIMONKÁZ Kunz József ut
kereskedésével szemben.

Hirdetmények.

előzetes pénz és a kiadás körüli panaszok
valamint a lap szellemi részét illető
minden írásbeli és szóbeli intézkedés.

Bérmennyel levelek csak ismert kezektől
fogadtatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként a vasárnap kivételével.

Előfizetési ár

Helyben hához hordva, vagy vidékre
postán küldve:

Egész évre - - - - - 10 frt - kr.
Félévre - - - - - 5 frt - kr.
Negyedévre - - - - - 2 frt 50 kr.
Egy hóra - - - - - 1 frt - kr.

Hirdetési díj

Ottasábos petitor egyzari beiktatásáért 5 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyilttér 4 hasábos petitoráért 20 kr.

Hirdést vagy reclamat magában foglalt
újdonság sora 50 kr.

XVIII. évfolyam 1891.

Debreczen. Kedd Deczember 29.

264. szám.

A honvédelmi miniszter.

(1.) A nem rég lefolyt Fejérváry Ugron párbj egy gondolatot ébresztett bennünk, s engedje meg a t. olvasó, hogy ezen gondolatunkat leírjuk:

A sajtószabadság nagy vívmány, de csak úgy, ha azt méltósággal és igazságszeretettel tudjuk kezelni. Nem szólunk a politikai véleményekről. Itt az elfogultság nagy tévedésekben ragadhatja a pártokat s bizonyos elvek védelmében avagy korholásában tulsásokra engedik ragadtatni magukat. De hát ez mind megjárja. Kinek-kinek a magahite szerint. Amde mikor arról van szó, hogy politikai pártdekből bizonyos egyének aránt öntudatosan legyünk igazságtalanak, s lelkiismeretünk szavát elfojtva az igazságtalanság démonának szolgálatába szegődjünk s olyasmiket hirdessünk a miket magunk sem tartunk valóinak, hát ezt a sajtószabadság megsértésének s e vívmány magasztosságával szemben elkövetett szégyenletes merényletnek tartom.

En például nem hiszem azt, hogy amit az ellenzéki sajtó a Fejérváry báró honvédelmi miniszter elnépszerűsítésére czéljából az országnak hirdet, hogy azt meggyőződésből s biztos tudomásának kufforásai után írja, hanem írja elfogultságból, pártszenevedélyből és izgatási czélból. Már pedig ezt, oly kiváló nemes egyéniséggel szemben, aki ritkítja párbját, nagyon helytelenül cselekszi.

Nagy ám a különbség a politikai téren szereplő egyének karakterisztikuma között. Vannak emberek kiket nem lehet eléggé ítni, s akik nem érdemelnek kiméleletet, bár hol, hárm téren szerepeljenek is. Az érzéketlenség, a vastagbőr, az anyagi érdek és haszonlesés szempontja, s bizonyos állásoknak minél hosszabb ideig történhető kiaknázása, egyik másik embert úgy oda ragasztja az általa elfoglalt

A „Debreczeni Ellenőr” tárcája.

Alvarez kapitány karácsonyfája.

— Egy tengerész elbeszélése. —

Hónalj alá szorítható kis ruhátáram, keszervesen megtakarított filléimeim nagy része, dohányom s egyéb apró tárgyaimek ott maradtak a piszkos hajókajútban, a hol még alomban sem voltak boldog pillanataim. Egy hónapja múlt éppen, hogy a „Lidia” barkahajóról ragyásképi kapitányom kegyetlen bánásmódja miatt megszöktem.

Összesen két frank volt még zsebemben alig elég arra, hogy négy-öt napnál rövidbb idő alatt is elvigyen az ördög vagy elpusztitson az éhség: a mi különben egyre megy. De ki törődnek huszonkét éves korában a hoinappal? Szabad voltam mint a madár, s ha eszembe jutott, hogy ragyásképi kapitányomnak (a kit különben az édes apja halálos ágyán megátkozott) fölöttem többé nincs hatalma, még boldog is tudtam lenni.

Kegyetlenül hideg téli nap volt, hogy sokáig bolyongtam céltalanul New-York utcáinak szibongó tömkelegében. Bármennyire szítem is, erőf vett rajtam a hideg, szellős kabátomat átjárta a havas eső dermesztő lagya, gyötört az éhség és szomjúság. Elszántam magam, hogy az utolsó két frankom arán enyhítem kínjaimat; betértem a korcsmába. A nyomott helyiségben csupa tengerésznepe ült együtt a legtarkább csoportokban. Egész csomó pályatárs.

— Pompás! itt még egy jó falaton kívül jut még egy kis butelejtő is, s még vigasztalóbb, ha két frankom el sem karikázik. Ugy is történt.

A korcsmában minden hely el volt foglalva, kivéve egy kerek asztalt, mely a kandaló közelében állott; barnaképi csinos férfi ült előtte s épp akkor vette le bosszusan ajkáról az öblös poharat, mikor megpillantottam. Mellé telepedtem s angol üdvöz-

helyhez, hogy bunkósbottal se lehet elverni: csakhogy az ilyen emberek ezer lépésről fölismerhetők s alig van e földkerekségén valaki, aki az ilyen iránt tisztelettel, ragaszkodással viseltetnék, míg ellenben azok, kiket állásaikon a kötelességérzete s azok bizalma tart, kik az állás betöltésére hozzá hasonló erőt nem ismernek, azok iránt a kiméletlenség vétek, a durvaság meg pláne megvetésre méltó cselekedet.

Fejérváry Géza báró honvédelmi miniszter azok közé az emberek közé tartozik, kit ismerni és nem tisztelni, nem lehet. Maga az ellenzék is tudja ezt. Anynyi nemes tulajdönt egy emberben föltalálni ritkaság. Már maga az őszinte nyílt karakter, amely mindig igazat mond, de annyi jószívűséggel, jóakarattal éh finomsággal párosulva, hogy nem sért vele, már maga a legnagyobb ritkaságok közé tartozik, mert az őszinteség rendszeren gorombasággal szokott járni; ami pedig bámulatra ragadja az embert: hogy katonai neveltetésének, folytonos katonáskodásának s magas katonai rangjának dacára a katonai dolyfnek benne még csak árnyéka sincs. Mikor inassától tífzet kér, s az oda nyújtja az égő gyufát, azt mondja neki: köszönöm. Ezt még soha nem hallottam táborszernagyótól. Mikor egy szegény ember megy hozzá kihallgatásra, leülteti és úgy beszél vele mint barátjával: ezt még soha nem láttam minisztertől. Kéregető 1848-as honvédekét őt forintot adni: még soha nem láttam osztráktábornokok. Pedig ezek Fejérvárynál népírenden vannak. Ezt környezete tudná megmondani.

Es a magyar ellenzéki sajtó ezzel báui a legkiméletlenebbül, ez ellen a nemes karakter ellen használja dorongjait aki pedig egy hajszál ériütésére is felriad. Az egész kiméletlenségnek oka pedig nem más mint az, hogy Fejérváry

lésemre spanyolul köszöntött. Sokáig ültünk zótlanul egymás mellett végre ő is megszólalt.

— Átzholt ezudar az idő! Pedig szentül hittem, hogy a karácsonyi ünnepekre St. Juanban lehetek. Szép hely ám az a St. Juan! járt-e már arra barátom?

— Nem én — szólított vissza foghgygyel, de még járhatok.

— Lelkemre mondom, olyat még nem látott, valóságos paradicsom! Hát még a lányok, s a lányok közt az én Juanitám; nézze, itt az arcmása, valóságos angyal, meglopott oltárkép. Nos nincs okom bosszankodni, hogy nem érkezhettek meg az ünnepekre St. Juanban... nézze meg jól, a megtestesült igazét.

— Nem tagadom sohse láttam ilyet, valóban nagy oka van a bánkódásra.

Minél tovább néztem azt a csábos arczképet, annál jobban szállt meg a büvölet. A nagy fekete szemek, még az éttelen képeu is észbontók, elszédítők voltak, szépen metszett ajka csókra csábitott, de a gondolat, hogy még csak néhány percz és én nyakára hágtam az utolsó garasomnak, lehütötte lelkesedésemet.

— Meghiszem azt, hogy szép — lelkesedett tovább az én spanyolom, össze-vissza csókolgatva annak a gyönyörűségés természetnek a fotografáját — — — de nem, a nem lehet, azért is utnak indulok, harczkelek az elemekkel, ha mindjárt elnyelik is a hajómat a hullámok.

A spanyol tengerész sötétben nézett maga elé.

Vigasztalódjunk s igyunk a Donna Juanita egészségére.

Az idegen telehozatta a poharamat s én is ittam a szédítő keverékből a szép leány egészségére; ittam kétszer, háromszor, ittam sokszor s utoljára annyit és olyan lelkesedéssel mintha én lettem volna Juanitának a völegénye.

Géza: közös hadseregbeli tábornok, de a minél nagyobb büne nincs is. Mert ez a közös hadseregbeli tábornok volt az, ki Magyarországnak egy oly szervezett honvédhadsereget teremtett, amilyen Európában nincs több, amely honvédhadsereg fölöttmulja a rendes hadsereget.

Es ha bár ezt mindenki szereti hangoztatni, ha bár ez minden magyar embernek büzkeségét képezi, arra, aki e hadsereget az országnak adta, az ellenzéki sajtó nyomán, kigyót-békát kiált a közvélemény.

Mivel hogy ő közös hadseregbeli tábornok. Es vajjon minek kellene lennie? Francia vagy angol tábornoknak? Hát véletlenségből csakugyan hogy nem az. De hát az 1848-iki tábornokok honnan kerültek? Az 1848-iki honvédséget kik tanították be, kik fejezték? S vajjon a mai honvédséget ki tudta volna így szervezni ha nem egy katoná? Es mivel hogy ezt a katonát a király adta a honvédelmi miniszteriumnak, hát csak nem hozathatta belgiumból.

Hogy a közös hadsereg szisztemájára szervezi? Hát vajjon melyik hadseregek a szisztemája után szervezte? Annak a hadseregnek a szisztemája után szervezi, amely szisztemát is merni tanult, s amely hadsereggel a honvédség működni fog. Avagy talán egy még soha nem látott új szisztemát kellett volna fölfedeznie, hogy a honvédség a közös hadsereghez ne hasonlítson és rá ne lehessen fogni, hogy osztrák szellemű!

Valóban, egyszer már annak a definicióját is szeretném hallani, hogy a mai viszonyok közt: mi az az osztrák szellem? Ennek a megfejtésére pálya díjat lehetne kifizetni, még se lenne, aki megtudná mondani hogy mi az? Mert az mai napság olyasmi, ami nem exis-

Már sz utolsó két frankommal sem törődtem; ittunk és daloltunk, daloltak mások is, a dalba kacagás, karomkodás, hahota vegyült s összetört poharak esörmpölése... a többire nézve nem tudtam visszaemlékezni.

Másnap reggel egy szép spanyol hajón, a három árbocos „Santa Cruz” fedélzetén ébredtem fel. Lassan megtudtam, hányadán vagyunk. Éjjeli czimborám nem volt más, mint a „Santa Cruz” parancsnoka, Alvarez kapitány.

— Nos indulunk? Remélem tartja a szavát a szerződés áll — szólott hozzám másnap a kapitány, hogy a földelzetre léptem.

— Nagyon természetes kapitány ur, tartom a szót s indulhatunk. (En ugyan nem emlékezem semmire)

— Egyik kormányzóm, a gazember, a mint tudja, megszökött s én akar élve, akár halva, de karácsonyra St. Juanban akarok lenni. Teendőit tudja, s ha a vihar még úgy vagy ver is bennünket, azonnal fölszedjük a borgonyokat.

Csak most voltam egészen tisztában a helyzettel.

Alvarez kapitány nyomban kiadta a parancsot az előkészületekre, négy óra múlva fölszedtük a borgonyokat s a „Santa Cruz” hajó utra kelt Portorico sziget felé.

Már két hete hányt vetett bennünket az orkán. Alig pihentünk valamit. Hajónk mint a dióhéj táncolt a megbomlott hullámokon. Ha reánk ereszkedett az álhatatlan sötét éj, még a legbátrabb tengerészen is megfagyott a vér. Vert bennünket a hideg eső s földelzeten nem egyszer borított el bennünket a fölzuhogó hullámár; egy szerencsen matrózt nyomtalanul sodort el a sötét éjszakába: egy jójáhiátás, mely rémemenen tört át a szél zugásán, volt utolsó szava.

Harmadik hete jártak a Océán vizeit; az idő kell-mesre változott s mi kedvező széllel vigin vitorláztunk Portorico sziget felé.

tál. Amde erről itt hosszabban írni, te-rünk nincs.

Csupán annyit akartunk kimutatni, hogy legderekből és érdemesebb minisztereink egyikével a sajtó, kicsinyes előítéletnek miatta, oly igaztalanul, oly kijméletlenül bánik, hogy sajtó szabadságunknak nem valik dicsegetésre, mert ez visszaélés és igazságtalanság.

S talán a 25. § tárgyalása óta báuik így? De hogy! A mióta honvédségünk érdekében működik. Es lett volna a honvédelmi miniszter nem Fejérváry, hanem Perczel Mór vagy Damjanich, a 25 § még is létre jött volna, mert azt az észszerűség parancsolta.

Vége pedig azzal zárjuk be sorainkat hogy: Fejérváry Géza báró se osztrák erzelmi, se német-se czopfi, hanem kitűnő katoná, s mint ilyen, m. k. honvédelmi miniszter a legderekből emberek egyike amilyent valaha agyagból gyurtak, s aki a honvédséggel szemben más czélt elérni nem akar mint azt, hogy abból egy, minden körülmények közt és bár mely hadsereggel szemben kitűnő, harczképes hadsereget teremtsen.

Választási mozgalmak. Nagyváradon a szabadelvű part Hattyú radre partelnök elnöklete alatt nagy számú tag jelenlétében gyűlést tartott, melyen elhatározta, hogy a január 3-án tartandó közgyűlésén a párt jelöltjéül Tisza Kálmán eddigi képviselőjét jelöli ki. Határozatba ment, hogy Tisza Kálmán a jelöltség elfogadására nagy számú küldöttség fogja felkérni. A város választóközönsége Tisza körül csoportosul, s eljenjelöltől ez ideig szó sincs. A nagy kálloí kerületben — mint az M. H. levelezője írja — a kormánypart Szunyogh Sándor debreczeni pénzügyigazgatót szándékozik felléptetni.

Országgyűlés.

Decz. 28.

A försndüház ma Szilávy József koronáőr elnöklete alatt tartott ülésében letárgyalta a kereskedelmi szerződéseket. Rövid,

— Nos barátom? — szólott egy reggel kapitányom — nemde megmondtam, hogy karácsonyra St. Juanban leszünk? Es meglátja, ott leszünk. Vendégem lesz, együtt gyönyörködünk a szép karácsonyfában, melyet Juanita készit meglepetésül, tele rakjuk ajándékkal s ön is örülhet majd velünk. Szép, kimondhatatlan szép pillanat lesz az!

Minél közelebb értünk Alvarez kapitány hazájához, annál gyakrabban emlegette Juanitát, a szép karácsonyt; nem egyszer valóságos gyermekké lett örömeiben.

Két nappal az ünnepek előtt megpillantottuk Portorico szigetét. A szél kedvezett s így alig kételkedtünk, hogy célunkat érjük.

Midőn deczember 24-én délután horgonyt vetettünk a kikötőben, Alvarez kapitány ujjongott örömeiben; gazdagon megjutalmazta bátor tengerészeit a mielőtt beesteledett, partra szálltunk. Pálmákkal és egyéb exotikus növényzettel gazdagon selyesített gyönyörű uton haladtunk. A sötét lombokon virágillat és madárdal tört át.

Beesteledett. Egy csinos kis ház elé értünk. Ablakaiból viláosság szóródott át az ut sötétségébe.

— Lassan, — szólott auttogva a kapitány — szíven oly nyugtalan, nam bírom el dobogását; azonnal karjaimba szoritom Juanitát.

A kapitány visszafojtott lélekzettel húzódott a megvilágított ablakok egyikéhez. En kissé hátrahúzódtam; egy mély sóhajtás vonta magára figyelmemet. A kapitány felém tántorodott s görosösen szoritotta át nyakamat.

— Végem van, barátom!... Menjünk, végem van. — Alvarez karjaimba kapaszkodott s köhögve, zokogva vonzolt magával a város felé s kérdéseimre fájdalommal nyugással felelt. Az utca kezdetén egy csapszék ajtaját vadul nyitotta föl. Eggyütt ültünk lsmét az asztalnál. Szótlanul, mint három hét előtt a newyorki korcsmában. Alvarez arcz: sápadt volt, ajka reszketett, szomgyóli isortak.

de emelkedett hangú vitát tartottak a főrendek, akik közül ifjú gróf Széchenyi Imre szólt föl először, örömmel üdvözlendő a kormányt sikeres kereskedelmi politikájáért. — Kautz Gyula bíráló a szerződések egyes tételeit, kiemelte, hogy sok tekintetben haladás észlelhető az eddigi viszonyokkal szemben.

Baross Gábor kereskedelmi miniszter köszönetet mondott a főrendeknek, hogy a kereskedelmi szerződésekhez hozzájárulnak. Ezután a főrendek általánosságban és részletekben is megszavazták a kereskedelmi szerződéseket, az állategészségi egyezményt és az árumustraszerződést.

Az ülést az elnök gyöngyökkelése folytán rövid szünetre fűl kellett függeszteni. Szapáry Gyula gróf miniszterelnök bejelentette a főrendeknek, hogy a kormány elöterjesztésére a korona elhatározta az országgyűlésnek legközelebbi feloszlását; hogy a kormány ez irányban előterjesztést tessen, kéri a miniszterelnök, hogy a főrendház január 4-ikén ülést tartson.

Az ülés végén Schusztér Konstantin váci püspök meleg hangon tartott beszédében adott kifejezést az új év alkalmából a főrendek hódolatának az uralkodó házzal szemben.

Vasút Debreczentől Nagy-Létáig.

— Az érdekelttség tanácskozása. —

Tegnap már röviden jeleztük, hogy a debreczeni n.-létai vasút érdekelttsége népes gyűlésen tárgyalta a vasút irányát és egy nagy léppel előbbre vitte az építési ügyet. Az értekezleten megjelentek egy a már előbb megalakított nagy bizottság tagjai, mint az érdekelt községek meghívott képviselői — Debreczen város részéről jelen volt Simonffy Imre polgármester, Balogh Mihály főmérnök, dr. Király Ferencz orsz. képviselő; ott voltak továbbá Bernáth István (H.-Pályi) és Szepessy Gusztáv az István malom igazgatója, mint a végrehajtott bizottság alelnökei, György Endre orsz. képviselő, Thout István (M.-Pályi), Fisch Ignác (N.-Léta), Fráter Gyula (Vértés), Horszky János mérnök, az előmunkákat készítő stb. Bernáth István előadva az értekezlet összehívásának célját, üsmertette a Horszky János által kidolgozott alternatív tervek és költségvetéseket. Az egyik terv szerint a pálya Debreczentől kiindulva, a Debreczen tulajdonát képező Veker pusztán keresztül egyenes irányban H.-Pályiig s onnan Monostor-Pályi északi oldalán elhaladva, Vértés délről érintve Nagy-Léta alatt a dobány beváltó hivatal mellett végződnék. Alomások és megállók az említett községek mellett és a Vekerén épülnének. — A másik nyomjelzés szerint a vasút Debreczentől M. Pércs, Sáránd, Bagos érintésével futna H.-Pályi alá. Ettől kezdve az előbbi vonallal egy nyomon haladna. Az első irány, mely több természetli nehézség legyőzését kívánja, 908000, — a második pedig, noha 2-5 kilométerrel hosszabb, mint azaz, de kedvezőbb fekvésű talajon van tervezve, 929000 frtba kerül.

Sajtettem, mi történt: mély részvétellel tekintetem a derék kapitányra, ki megmentem volt és barátom lett.

Ejfel után együtt indultunk a hajóra. Utközben, hogy Juaniták háza előtt vitt el utunk, a kapitány hirtelen megállott.

— Meajen a hajóra, miközben megvizsgálódom tekintet reám, hátha usalódtam hogy is lehetne az másként?! Juanitáknál még ébren vannak, benézek hozzá, nem bírnám el reggelig a fájdalom.

Balsejtelmek közt váltam el a jó Alvarez kapitánytól. Az egész éjszakát álmatlanul töltöttem: ezerszer is megbántam, hogy magára hagytam. Reggel a hajóhadnaggyal a város felé siettem. A Juaniták háza felé vezető uton népesportosulást vettem észre. Izmos kreolok épp akkor emeltek le egy holttestet a lombos pálmák egyikéről.

Fájó szível tekintetem a pálmára, mely szomorú karácsonyfája lett az én felejtetlen kapitányomnak.

Möcs Zsigmond.

A fabábok.

Írta: Lovász János.

(Vége.)

Két óra felé pedig tökéletesen el voltunk készülve. Miklós pájtás karon ragadtott és alig győzte kibeszélni magát, hogy ő rendkívül szeret engem és ragaszkodik hozzám, úgy hogy csakis karonfogva tud velem egy uton járni.

En elérve a ragaszkodásnak ama szívélyes nyilvánulását, teljes odaadással fogtam fel simuló barátságát. Egy uca sarkon Móricztól szépen megugrottunk és siető lépésekben tartottunk az Irmák háza elé.

Az ablak alatt megállottunk a óvatos szemekkel tekintgettünk körül. Szerencsénkre az új halvány vándora a másik oldalt világitotta be s így egész nyugodtan készülhettünk betörési tervünkhöz.

Balogh Mihály a Debreczentől H.-Pályiig terjedő szakasztól, amely néptelen vidéken megy keresztül, kevés jövedelmet vár; ennél fogva a hosszabb, de a több községet érintő és így nagyobb forgalommal kecsegtető debreczen-pércs-sáránd-bagosi irány mellett nyilatkozott.

Szepessy Gusztáv reményli, hogy Bagost, Sárándot, valószínűleg meglehetnyeri a támogatásra.

Bernáth István a vasút jövedelmességében szükségesnek tartja, hogy minél több község vonassék érdekközségbe. Ő is bizik benne, hogy idővel Derecske, Tépe, Konyár is igénybe veszi a vasutat. Bagosól már kapott is olyan nyilatkozatot, mely szerint a község hajlandó hozzájárulni a vasút építéshez.

Szepessy Gusztáv indítványára határozatilag kimondta az értekezlet, miszerint öhajítja, hogy a vasút, ha az aránylagos hozzájárulás biztosítatik, M.-Pércs, Sáránd, Bagos érintésével a hosszabbik irányban építessék; a végrehajtott bizottság pedig utasítatik, hogy igyekezzen az említett községeket bevonni az érdekelttség körébe.

A vasút kiindulási pontjára nézve, miután még most sem lehet tudni, hogy mint helyi érdekű —, vagy pedig mint közúti vasút fog-e épülni, majd ezen kérdés eldöntése után fog meghatározatni, hogy a magyar államvasút debreczeni pályaudvarából, vagy a debreczeni helyi vasút vonalából vezetik-e ki?

Hosszú eszmecsere volt a telett, hogy N.-Létának melyik oldalán, dél vagy észak felől végződjék-e a pálya? A nagylétaiak amellet kardoskodtak, hogy a tervvel ellenkezőleg északfelől kappják az állomást, már csak azért is, hogy ez esetben könnyebb lesz majd idővel Kakad, Álmosd érintésével Székelyhid, Margitta és Szilágyság felé a vasúti összeköttetést létesíteni, amit nem lehet szemelől téveszteni.

Végül is e kérdés felett sem döntöttek ezuttal, hanem elfogadták György Endre következő határozati javaslatát:

Megbizatik a végrehajtott bizottság, hogy 1. a bemutatott tervek és költségvetése alapján, miadkét variánra nézve kérelmezze a közigazgatási bejárás elrendelését;

2. vegyen lehetőleg kötelező nyilatkozatot, a községektől és nagyobb birtokosoktól, a vasút építéséhez szükséges földterületeknek ingyen leendő átbotásására nézve;

3. az érdekelttel a hozzájárulást illetőleg indítson tárgyalásokat; megjegyezvén, hogy egy a hajdubagosi irányt mint a n.-létai állomásnak a dobányraktár mellett leendő elhelyezését a hozzájárulások mérvétől teszi függővé;

4. hívja újabb értekezletre az érdekeltseget, egyidejűleg a közigazgatási bejárásal, amikor a vasút végpontja is megállapított lesz, addig Horszky János mérnök tervet készítsen a N.-Léta északi részén vezetendő vonalról is.

Debreczeni ügyvédek rendtartása 1641-ben.

Széll Farkas kir. táblai tanácselnök az ügyvédekre igen érdekes okmányt közöl: az Ügyvédek Lapjában. Egy szabályrendeletet mely 1641-ben az ekkori ügyvédek jogait és kötelességeit szabályozta.

A Miklós kezéből útitésre szűkött fel az ólmos bot, én pedig állásba helyezve magamat „beduinomat” fejjével a föld felé fordítottam.

Még egy szetteketlen s aztán... le a fabábokkal!... Miklós olvasni kezdett: — Egy... kettő... három!...

S azzal csripp csrupp! Egy pillanat alatt izre porrá törve hullottak szét az ablak üveg darabjai.

Mi pedig fékezhetetlen kacagások közt, lábujjhegyen rohantunk az utcán felfelé. Őh mily jól esett a lelkünknek, hogy ime megmutathattuk vitézi voltunkat s többé nem mondhatja a szöke Irmuska rólunk hogy fabábok vagyunk.

Jó távol a merénylet színhelyétől, a holdvilágos oldalra térve, vizsgálatot tartottunk a botunk felett. A „beduin” areza rendkívül meg volt karmolva, az ólmos botnak meg a nyaka is szabárra volt össze vagdalva.

— Ugy látszik Miklós, te sokkal hesebben működöttél!... szóltam én kacagva, de abban a pillanatban két alak bontakozott ki az árnyékból s a másik perczen már előttünk állott két sauroyos rendőr.

Meghült bennünk a vér, mikor az egyik komor hangon megszólalt: — A törvény nevében kövessenek bennünket!

Hogy huztuk a szemünkre kalapuokat, hogy rántottuk be nyakunkat prêmes kabátunkba és hogy kitisztult fejünkkel a bor mámor! Most nem fogtuk karon egymást, hanem egyikünk jobban sietett előre mint a másik.

A váhoszáza oszlopos csarnoka alatt udvarias előzékenységgel nyitott előttünk ajtót az ör és mi borzadálytól remegető lépésünk be arra a helyre, a hová hasonló esendzavarokat, ugynevezett betörőket szokták vezetni.

A napos hivatalnok mosolyogva fogadott bennünket. — Ah! jó estét uraim! Hogy érzik magukat?

Intézkedik a perek mikénti elvállalásáról, titoktartásról, a szegényvédelemről, egyes perek és az esztendő ügyvédek díjazásáról, mint különösen tiltó szabályt állítván fel, hogy a prókator Debreczen város szabadalmi ellen a bíró vagy tanács engedelmével nélkül pert gyátalan fel nem vállalhat és hogy a prókator az ellenfél házában ne vendégeskedjék és ne igyék.

A szabályrendelet a latin nyelvű czim után szórul-szóra így hangzik:

I. Hogy a város szabadsága és privilegiuma ellen az procurátorok senki causáját fel ne vállalják, bíró avagy tanács hire avagy engedelmével nélkül.

II. Hogy mindenki procurator az ő principálissának igazán szolgáljon mind törvény vége szakattáig, ha remedeum lenne is, s hallogassák penig, hanem az mikor az bírak rá érkezik, dolgokban procedáljanak és vége vigyék az causát, az kit felvállaltanak.

III. Hogy egyik procurator az másikkal ne correspondáljon, avagy concordáljon az peresek injuriájokra, egyik az másiknak titkát az causában meg ne jelentse, hanem ki ki az ő principálissát igazán hiven szolgálja és teljes tehetsége szerint defendálja.

IV. Ha valamely causans valamelyik procuratornak tanácsával akar élni és megbeszéli neki igyét (ügyét) vagy procuratornak akarja fogadni, tehát szához ne kötelezze magát, hanem annak szógaláljon, az ki igyét neki megbeszélette.

V. Hogy az szegény peres embert, az ki mindenestül nem fizethet, ereje felett ne sarozoltassák, illetlen gazdálkodásra ne erőltessék, rendelt fizetésekkel megelégedjenek. (f. 5.)

VI. Tanácsbeli urainkat, csak az legkisebbiket is nyelvekkel meg ne sértsek, akár részességből, akár valamely bosszúságból, aliquid tisztetül gyalázzattal fosztatnak meg.

VII. Kettes egy zausanhoz ne kötelezzék magokat, hogy az más fél prókator nélkül meg ne folytatkozzék. Az idegen prókator tanács hírelvel állhessen be, mert különben be nem jöhet prókatoroknál a városi prókatorok ellen, az kik hitesek.

VIII. Mikor az causans avagy peres emberek az perlekedést remittálni akarják, és egymás között meg akarnek egyezni, avagy békéltető compositio szerint avagy más uton, az procurátorok abban ne ellenkezzenek, az pereseket magok hasznokért háborúságra ne indítsák, hanem az békességet köztök megengedjék. Mindazonáltal ha az causa oly lesz, az melyben bíró uram hire és engedelmével az békesség nem lehet, legh kiváltképpen az mely causa tisztesség dolgában forogh, az procurátorok arra kötelesek legyenek, hogy az olyan causákban az pereseket cogálják arra, hogy bíró uramnak elsőben hirt tegyenek, és bíró uram engedelméből békéljenek meg egymással. Ha penig az peresek az ilyen causákban bíró uram hire nélkül akarának egymással meg békéltetni, az procurátorok ő magok is tartozanak bíró uramnak hirt tenni.

IX. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

X. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

XI. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

XII. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

XIII. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

XIV. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

XV. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

XVI. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

XVII. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

XVIII. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

XIX. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

XX. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

XXI. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

XXII. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

XXIII. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

XXIV. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

XXV. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

XXVI. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

Intézkedik a perek mikénti elvállalásáról, titoktartásról, a szegényvédelemről, egyes perek és az esztendő ügyvédek díjazásáról, mint különösen tiltó szabályt állítván fel, hogy a prókator Debreczen város szabadalmi ellen a bíró vagy tanács engedelmével nélkül pert gyátalan fel nem vállalhat és hogy a prókator az ellenfél házában ne vendégeskedjék és ne igyék.

A szabályrendelet a latin nyelvű czim után szórul-szóra így hangzik:

I. Hogy a város szabadsága és privilegiuma ellen az procurátorok senki causáját fel ne vállalják, bíró avagy tanács hire avagy engedelmével nélkül.

II. Hogy mindenki procurator az ő principálissának igazán szolgáljon mind törvény vége szakattáig, ha remedeum lenne is, s hallogassák penig, hanem az mikor az bírak rá érkezik, dolgokban procedáljanak és vége vigyék az causát, az kit felvállaltanak.

III. Hogy egyik procurator az másikkal ne correspondáljon, avagy concordáljon az peresek injuriájokra, egyik az másiknak titkát az causában meg ne jelentse, hanem ki ki az ő principálissát igazán hiven szolgálja és teljes tehetsége szerint defendálja.

IV. Ha valamely causans valamelyik procuratornak tanácsával akar élni és megbeszéli neki igyét (ügyét) vagy procuratornak akarja fogadni, tehát szához ne kötelezze magát, hanem annak szógaláljon, az ki igyét neki megbeszélette.

V. Hogy az szegény peres embert, az ki mindenestül nem fizethet, ereje felett ne sarozoltassák, illetlen gazdálkodásra ne erőltessék, rendelt fizetésekkel megelégedjenek. (f. 5.)

VI. Tanácsbeli urainkat, csak az legkisebbiket is nyelvekkel meg ne sértsek, akár részességből, akár valamely bosszúságból, aliquid tisztetül gyalázzattal fosztatnak meg.

VII. Kettes egy zausanhoz ne kötelezzék magokat, hogy az más fél prókator nélkül meg ne folytatkozzék. Az idegen prókator tanács hírelvel állhessen be, mert különben be nem jöhet prókatoroknál a városi prókatorok ellen, az kik hitesek.

VIII. Mikor az causans avagy peres emberek az perlekedést remittálni akarják, és egymás között meg akarnek egyezni, avagy békéltető compositio szerint avagy más uton, az procurátorok abban ne ellenkezzenek, az pereseket magok hasznokért háborúságra ne indítsák, hanem az békességet köztök megengedjék. Mindazonáltal ha az causa oly lesz, az melyben bíró uram hire és engedelmével az békesség nem lehet, legh kiváltképpen az mely causa tisztesség dolgában forogh, az procurátorok arra kötelesek legyenek, hogy az olyan causákban az pereseket cogálják arra, hogy bíró uramnak elsőben hirt tegyenek, és bíró uram engedelméből békéljenek meg egymással. Ha penig az peresek az ilyen causákban bíró uram hire nélkül akarának egymással meg békéltetni, az procurátorok ő magok is tartozanak bíró uramnak hirt tenni.

IX. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

X. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

XI. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

XII. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

XIII. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

XIV. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

XV. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

XVI. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

XVII. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

XVIII. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

XIX. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

XX. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

XXI. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

XXII. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

XXIII. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

XXIV. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

XXV. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

XXVI. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

XXVII. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

XXVIII. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

XXIX. Hogy az procurátorok az ő principálissának injuriájokra, bosszúságokra az ő principálissának adversarissával, peresével, az ki ellen ő procurátor, annak sem házánál, sem másutt ne vendégeskedjék, ne igyék, hogy részegh korában sött beszélgetésével principálissának kárt ne tegyen, mert gyakorlatban az részegh ember többet szól annál az ki kellene.

Helyi hírek.

Tájékoztató.

A királyi táblán hivatalos órák a segéd és közeli hivatalokban d. e. 8-12, d. u. 2-5 óráig tartanak. — Az ígató, kiadó hivatal és az írtató a felolvasók felvilágosításokat ád hétköznapokon d. e. 9-11, d. u. 3-4 óra közt; vasárnapokon és ünneppokokon d. e. 10-11 óra közt.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban nyitva van hétfőn, szerdán, szombaton d. u. 3-6-ig.

Anyakönyvtár a kollégiumban a közönségnek

al az ki
engedett
tésekkel
és csu-
quisitiót
onnan
hát az
ft. 10.
aki fo-
essenek
az cau-
város
jegyző-
és ka-
rtatnak,
felolnok
l, d. u.
on d. o.
nyitva
ésnének
ésnapon
vételel
napokom
a Szik-
diszter-
gít fűrdő
it fűrdő
gít fűrdő
Margit
szegélyző
ü. rüdben,
a Margit
ü. rüdben,
gyerének
szestőlye
gít fűr-
ü. rüdben,
gít fűrdő
ü. rüdben.
a feld
Zie-
Debre-
rveinek
össze-
adatait
arangi
e. — A
nek, a
működő-
tetnek.
intéz-
egyezte
kapitá-
és ura-
ei vol-
e, mig
e kör-
a-hoz
lunkat,
spést s
ágyító
— így
on alá-
saját
lik ki,
halálos
a sze-
nem
an kü-
ur le-
ragszik
emmi-
an el-
ngedte
A b o k
át sze-
járásom
lájuk
e, hogy
ember?
jár-
együnk
vele
rmuska
meg
rdeme-
leg-
tartja,

— Szilveszter-estély. A 39. gyalgezed tisztikara mint minden évben, úgy az idén is Szilveszter-estélyt rendez a Bika nagytermében. — Az estélyre nem bocsátanak ki írott meghívót s azon a tisztikar jó barátai, ismerősei személyes meghívás útján vesznek részt.

— Megbízatus. Gróf Dégenfeld József főispán, a debreczeni állandó vegyes felülvizsgáló bizottság polgári orvosi tisztjével, az 1892-ik évre ismét dr. Brucner Ernő tb. városi főorvost bízta meg. Ezen bizottság ülésezési napjait — mint már írtuk — a m. kir. honvédelmi miniszterium már kitűzte a jövő év egész folyamára.

— A kisknek nem tetszik a közbizalom. A most választott iparhatósági megbízottak közül többen jelentkeztek a rendőrfőkapitánynál, mint l. fokú iparhatóságnál, az iránt, hogy mentessenek fel a közbizalom által seajuk ruházott teendőik alól. Csak hogy ez nem úgy megy. Akit megválasztanak ezen fizetés nélkül terhes állásra, tartozik azt elfogadni; ha még se tenné — fizet 100 frt. o. é.

— Képv. választási mozgalom Szoboszlón. Debreczen körül a közelgő képviselő választásra tudomásunk szerint még csak H. Szoboszló mozdujt meg. Amint lapunkat onnan értesítik, az ottani szabadelvű párti választók Karácsony harmadik napján tartott népes értekezletükön párttá alakultak s képviselőjelöltül Szoboszló város köztisztviselői álló, népszerű polgárát dr. Czegléd y Mihály ügyvédet, városi tiszti ügyészt kérték fel, a ki az értekezletre meghivatván, ott megjelent s a nagyszámmal összesereglet választók lelkes éljenése között kijelentette, hogy a jelöltséget mint a szabadelvű párt-hive elfogadja. — A h. szoboszlói kerületben a körülmények szerencsés összehatása folytán ma sokkal kedvezőbb kiállításai vannak győzelemre a szabadelvű pártban, mint bármikor. — A függetlenségi és 48-as párt jelölje ismét Polonyi Géza, a mostani képviselő, aki azonban eddigi hívei jelentékeny részének bizalmát is elveszítette.

— Állami tisztviselők fizetése Debreczenben. Az állami tisztviselők fizetéséről szóló törvényjavaslat a lakpénz és helyi pótlékra nézve Debreczen a II. osztályba sorozta. Ennélfogva az V. VI. VII. VIII. IX. X. és XI. rangosztályba sorozott állami tisztviselők fizetése, valamint lakpénze és helyi pótléka Debreczenben a következő lesz:

Rang osztály.	Fizetési fokozat.	Fizetés forintokban.	Lakpénz és helyipótlék.
V.	1.	5000	
	2.	4000	700
VI.	1.	3000	
	2.	2500	560
VII.	1.	2400	
	2.	2200	
VIII.	1.	1800	
	2.	1600	
IX.	1.	1400	350
	2.	1300	
X.	1.	1200	
	2.	1100	280
XI.	1.	1000	
	2.	900	245
XI.	1.	700	
	2.	600	
XI.	1.	500	210
	2.	500	

— Az új főgondnok. Tegnap megrük, kik azok, akiket a debreczeni ev. ref. egyház főgondnok-jelöltjeként emlegetnek: Simonffy Imre polgármester, id. Csanak József nagykereskedő és dr. Medve Kálmán ügyvéd. Egyik lapársunk a függetlenségi s 48-as párti a „Debreczen” értesülése szerint a polgárság körében örömdetes mozgalom indult meg az iránt, hogy a január 6. és 7. napján megejtendő választás alkalmával Simonffy Imre polgármester ur választassék el az ev. ref. egyház főgondnokául.

— A Bocskai-szobor felállítására érdeklődő szombaton Bősörményben megalakult az előkészítő bizottság, melynek feladata lesz, hogy a hajdu-városokkal értekezzen. A hat hajdu városról aztán új értekezletet fognak összehívni, mely határoz a Bocskai-szobor tervbe vett felállítására vonatkozólag is. Az előkészítő bizottság tagjai Sívágó Gábor orsz. képviselő mint elnök, továbbá Sömössy Béla polgármester, Szeremlei József ref. esperes, Varga László gör. kath. esperes, Pálffy János róm. kath. plébános, U. Szabó Mihály, Ránky Béla, id. Fazekas Gábor, Lévy Márton, id. Sívágó Gábor, Sívágó Lúca, Kelemen Gábor, Czifkó István stb.

— A legnépesebb jogakadémia ez évben is a debreczeni ev. ref. jogakadémia, amelynek 113 rendes és 4 rendkívüli, összesen 117 hallgatója van. Nagy-Várud sem igen hagyja magát, amennyiben az ottani kiz. jogakadémia 116 hallgatót számlál. Azután az egyetem kéri Pozsony következik 113, majd az eperjesi ág. ev. jogakadémia 78 hallgatóval. — Megrendítő szerencsétlenség történt a közeli Martonfalván az ünnepek alatt. — Két kiszolgált katona került o't egytűre egy háznál. Az egyiket birták Erdélyi Ferencnek, a másikat Józsa Imrénnek. Természetesen katonai élményeikkel mulattatták a társaságot, többek között elmondva, hogy

gyonon szép, ha a katona gyorsan tud a puskával exercezírozni. Hogy ezt meg is mutassák, Erdélyi lekaptott a falról egy puskát és haptákba állott a Józsa előtt, a ki vezényelt. A kiszolgált katona már kijött a „svung”-ból és éppen azért igyekezett minél sebesebben és szebben csinálni a dolgot apuskával. Józsa folyton vezényelt: Ahn! Feuer! A másik annyira belemeledgett az exercezírozásba, hogy egészen katonának érezte magát. Eleinte mindig hanggal markirozta a lövést, azonban most felhuzta a kakast és lött. A fegyver eldőrdült és Józsa Imre szíven találva, holtan bukkolt fel. — Az ijedelem általános lett. — Tettes beküldte édes apját Debreczenbe, hogy itt jelentse be a szomorú esetet a mi meg is történt. A vizsgálatot megindították.

— Debreczen a kurucz harcokban. Thaly Kálmán, városunk l. vál. kerületének orsz. képviselője „A gr. Bocskai család a című legújabb nagy történelmi művében bőven foglalkozik azzal a nagy fontosságú szereppel, melyet az ország kulcsos városai között a szabad-ágúgyűzők legelőször csatlakozott Debreczen a Rákóczi féle szabadság harc egész folyamata alatt híven betöltött. „Akkoriban írja Thaly Kálmán említett művében, melyből lapársunk a „Debreczen” között hosszabb mértáványt — volt Magyarország legnépesebb s leggazdagabb városa, melytől Caraffa tábornok féltéken át minden hónapban 80,000 forintot szerezte ki aranybau-üzüben. Csatlakozása a nemzeti ügyhöz ennek kiszámíthatlan előnyére vált. Polgárainak hazafias áldozatkészsége szolgáltatott az alakuló kurucz hadseregnek fegyvert, pénzt, élelmiszereket, katonaióvanat-fuvar, szekereket, rakot boltjai katonaruhákat, Csak most egyszerre, nebánny nap alatt 1000 lőfegyvert, 100 kaodót, a csapatok fizetésére 24,000 koronás tá- lert, görög kalimari 6000 hajdukópönyeget, ugyanennyi kalpagot s egyéb katonaruhát adtak; a mesteremberek pedig tömérdek láb- belit és egyéb szízszerelvényt, nyeret, os- tárt; a kötéldörök a tiszai hidakhoz és kom- pokhoz való köteleket, a portörök (már jul. 30-kától elkezdv.) pusrapot, tüntényeket, stb. készítették. A csatákban sebesült harczosok itt találtak gyógyszerre és gondos ápolásra — sőt még a collégium könyvnyomdája is számukra működött: itt nyomatta Rákóczi hadainak első fegyelmi szabályzatát, páten- seit, protectionális-leveleit mintait és maga szerzette gyönyöri tábori imádságát vitézei- nek. Végre még alispánt is Debreczen szol- gáltatott Bihar megyének a katona-sorba ál- iott Buday István helyére, a nagytehetségű városi népszónok Komáromi Csipkés György személyében, — ki a fejedelem kivanatára vállalta e tisztelet. Sívál Debreczen a szabad- ságharcnak kimeríthetlen erőforrásává lőa és az maradt a háború végéig.

— A fogyasztási adó behajtása és kezelése tárgyában a városi tanács következőket hoz- za a lakosság tudomására: A bor-must-hus valamint a cukor és sűrűfogyasztás után Debreczenben a m. kir. kincstár részére fizetendő fogyasztási adók behajtása és kezelése az 1892-ik év Január 1-től számított három évre a város közönsége által 200/11105. 1891. bgy. számú határozata folytán 145,000 frt- ban megváltván, értesítetik a lakosság: 1. A b o r m u s t é s h u s f o g y a s z t á s i r a d ó, valamint a b o r r e g á l e d i j, és a b o r b e h o z a t a l i v á m beszédése továbbra is a városi fogyasztási adó vámbi- vatal által, Piacz 1824 ik sorszámú házbán lévő hivatalos helyiségben kezelteik. 2. A c z u k o r f o g y a s z t á s i a d ó beszédését helybeli kereskedő Csanak József, Garéby Fülöp és Riekl József Zelmós czégek vállá- ván el, ezen adó bejelentése és fizetése to- vábbra is Gaszner Károly urnak ozeleglő ut- czai fűszerkereskedésében teljesítendő. 3. A s ű r f o g y a s z t á s i a d ó beszédését Aron Miksa városi sörregálé-bérlő vállálván el, Piacz 1714. sorszám alatt lévő házánál keze- lendi. 4. A város bel és külterületén lévő helybeli vagy vidéki termései, vasuton vagy más közlekedésű uton beszállított bormeny nyiség a városi fogyasztási adóhivatalnál bejelentendő, ezen kötelezettség alól azonban az ajánlati egyezséggel bírók felmentve van- nak, de eladás esetében, úgy az ajánlattal bírók, mint mások, kötelesek eladott boraik meunyiségét, a vevő nevét és lakhelyét — bor kiadását megelőzőleg 6 órával a törvény 46. §-a értelmében bejelenteni, a vevők pedig — az ajánlattal bírók kivételével, kötelesek a megvett bor mennyiségét, az eladó nevét lakhelyét, az épületbe elhelyezést megelőző- leg 6 órával bejelenteni és az adót befizetni. Az ez ellen vétők, ajánlataik megszüntetése mellett, a törvény 159. §-a alapján, mint jö- vedék esonkító, a fogyasztási adó négyzere- sőtől nyolczszorossáig terjedő bírság alá es- nek. 5. A jelenleg egyezséggel bíró magán borfogyasztók, ugyszinte a hus és borfo- gyasztási adóra, borregálé-ijra, borbehozata- li váma egyezséggel bírók is a fogyasztási adóhivatalban még ezen év december havá- ban, illetve a magán borfogyasztók jövő évi január hó 5 dik napjáig újabb egyezséget köthetnek, a mikor az egészségi öszegzet is lefizetni kötelesek. 6. Egyezséggel bíróknak, de egyáltalán senkinek sem engedtetik meg, hogy pénzükben más tulajdonát képező, fogyasztási adóval meg nem rótt bormenyi- ségnek helyet adjanak, különbeu egyezségük azonnal megszüntetése mellett, boraik tör- vényserű pincokezelés alá vétetnek és a fogyasztási adó árszabás szerint követel-

tetik; e g y é b k é n t pedig, mint a 36. §. szerint tilos cselekmény, a bünteté- kiszbabára végett bejelentetik. 7. Az adómentes vágásokból kikerült husfogyasztásra nézve ismételve figyelmeztetnek az oly társulatok vagy magánfelek, — kik pénzfizetés mellett más személyeket (p. o. napszamosok) éllel- mennek, hogy az ezen czélra fordított hus után járó fogyasztási adót a törvény 65-dik és 160-dik §-a alapján — megfizetni köte- lessek.

— Lapunkat mindzokuk kik előfizetni akarnak, de előbb a lapot ismerni akarják, ha ez irát megkeresik kiadóhivatalunkat, január hó elsőjéig azt nekik ingyen küldjük.

x B á r i i és lakadalmi meghívók, új- évi üdvözlötek, névjegyek, tánczrendek, eljegyzési kártyák, üzleti kártyák, levél- papír és borítékok, körlevelek színes és egyszerű megcsokolt illesztés kiállításban, olcsó árszámítás mellett legjobban meg- rendelhetők a „Debreczeni Ellenőr” könyv- nyomdájában.

Gyászrovat.

Beszterczey Károly, az ipar és keres- delmi kamara nyugalmazott másod titkára ravatalára úgy a kamara mint a debreczeni kereskedő tarsulat, melynek a boldogult szin- tén sokáig titkára volt, díszes koszorút hely- lyez. Temetése holnap d. e. fél 10 órakor lesz r. kath. szertartás szerint a Mester ut- czai 1381. sz. háztól. Az eng-stelős mise áldozatot is ugyanaz nap mutatják be, azután hült tetem-it a ref. dobozi temetőben hely- zik örök nyugalomra.

Gábor Nándorné szül. zalekapolcai Do- mokos Rozália asszony halálát tudatja egy hozánk beküldött gyászjelentés. Férje Gábor Nándor, leányai Ida Körner Gyuláné, Emma fia Gábor s unokái siratják. Holnap d. e. te- metik H. Bagoson ref. szertartás szerint.

Özv. Medgyessy Gáborné szül. Papp Ju- liánna asszony elhunyt 75 éves korában. Te- metése csütörtökön d. e. 10 órakor lesz a kis- mester utczai 1115 sz. háznál tartandó rövid imával. Papp Ferencz váro i magán levéltár- nok anyósát, Medgyessy Gábor és Medgyessy Ferencz pedig édes anyjukat gyászolják a boldogultban.

CSARNOK.

Keressük meg a papát!

(Jelenet)

Az ebédlő-teremben a tányérsörümpö- lést, a vendégek halkított beszédjét, a társal- ogva evés egész zsvájat hirtelen édes, csengő női hang törte meg. A vendégek közül többen hátratekintettek, a kiváncsiak másokat tet- tek kiváncsiakká és csakhamar minden szem a belépőket vizsgálta.

Hárman voltak. Előkelően öltözött, ma- gas fiatal ember, vele karonfogvást sürő fátlyóval takart hölgy. Előttük egy élénk szemű sápadt füoska haladt. Haagosan be- szélték, nevetve és vihogva a csuf idő főött mely elől idemennékültek és kérdve egymás- tól: maradjanak-e? menjenek-e? hova ülhet- nének? Hisz sehoh sincs üres asztal!

Este szoktak ilyen zajjal jönni a szin- háziátogatók, ha kaezagtató bohózatot néz- nek végig.

Az új vendégek egyre nézegettek s ide oda jártak, nem is ügyelve az utbaiga- zító pincozra. Úgy tetszett, nem csupán üres asztalt, hanem ismerőst is keresnek. Különö- sen a hölgy, ki fályólat visszahajította, egyre fűnkészt s egy csöppet se bánta, hogy mindenki rábámul és itt-ott azt is suttojják:

— Teringettét, de csinos! Uyyan kik ezek? Söt mintha egyebet sem akart volna mint hogy feltűnjék.

Kisérője, a maga, kopasz kicsinyfejű ur észrevette, hogy az én asztalomnál még legtöbb az üres hely. Azonnal felém sietett.

— Ez is el van foglalva? — kérdezte orrhangon.

— Hogy ne volna! választott helyettem a hölgy nevetve, midőn a poharakban ágs- kodó késeket és villákat látta. Csaldóást tettett, komikusana meglepott arcot vágva, miközben az átelleni asztalnál szivarozó tisz- tekre tekintett.

A pincozér már oda lépett hezzájuk.

— Nincs elfoglalva: Törzsvendégeink ma nem jönnek, Méltóztassanak kérem.

Az idegenek helyet foglaltak az asztal- nál. Ha engem a hideg eső, őket már a szél kergette ide, mely a csöppeket oda is csapta felöltőjükre, kalapjukra. Nem használ gilyen- kor semmit az esernyő. Mint nekem, ugy nekik és épen jókor parancsolja. Az idő sze- szelje parancsolja: hol és mikor ebédeljünk.

A kopasz ur velem ez irányban foglalt helyet, szemközt a tükörrel, melyben gyakran nézegette magát; hölgye oldalt ült, hogy az átelleni tiszteket láthassa, de még az ablakon át is messze eltekinthetett. A füoska türelmetlenül kapkodott, hol a cifra étlap- hoz, hol a poharakhoz. Anyja alig győzte csillapítani.

— Fázol? olyan sápadt vagy! Mindjert kapsz vörös bort. Magam is azt iszom. — Es szemait a tükörbe pillantó gavalléjára

emelte. Kissé megrázkódott, mintha ő is fázna.

Észrevette, hogy nézem őt s azonnal megkezdte azt a különös illegetést, arczmoz- gatást, melyet a kevésbbé hiu nők se mu- lasztanak el, ha látják, hogy vizsgájják őket. Van valami művészet benne, amint egyné- melyik szemait tudja fölvetni, hogy azonnal égő pirt kapjon; a visszatartott légrzés által orozimpáit is keskenyebbé képes váltostatni, sőt uggane műtéttel elhalványulni és kipirul- ni, amint szükségesnek találja.

Első pillanatra úgy tetszett, mintha az ismeretlen hölgy nem is szorúna erre a ka- czérkodásra. Mutatós volt így is; bár az előzékeny rizpor és a tetejébe odalehelt kar- min ugyancsak segítettek. A bizonytalan ké- kes szemek egészen semmit mondtak. A szá- szabálytalan metszésű ajka vékony s az orra pisze, gömbölyű, amilyen sok elbizakodott asszonyké.

De azért érdekelt a szomszédnő. Apró természetű jól illett ez a babaszerű fej. Lá- nyossá, fiatalossá tette. Még az orrnyoszóke festett haj is buzdón hazudta azt a fiatalát got. Ragyogó ér sájtós volt ez a haj, min- Tizián asszony képmásain. Ha szomszédjaim egyszerűen elkötik ebédjükét, vagy közönyös beszélgetést folytatnak, tán föl is kereskedem már.

Azonban figyelmemet csakhamar lekötötték.

Halkan beszéltek, de közbe-közbe mintha azt sem bánták volna, ha az asztaltárs fülé- hez ér, amit mondanak. Kün ép most kereked- dett nagyobb kedve a színeik és garáda módon osapkodta az esőt az emberek nyaka közé mintha vége se volna még a husvéti öntözésnek.

Az idögenek titokteljes beszéde sehog- sem egyezett pompás étvágyukkal.

— Tudtam, hogy itt se találjuk — szót a nő. — En már belefáradtam! Pedig ma okvetlenül az operába kell mennünk. Délután lepihenek.

— De Malvin! — fedde a lovagja, — Hisz Budán se voltunk még. Hátha ott járt már? — Emelgyünk a rokonaihoz.

— Éa is, én is! — követelőzött a fü- ucska éles, durezás hangon. — Akarom ke- resni a papát!

— Pszt! — hangzott a gavallér rend- reutasítása.

— De én is! Igen! Ugy-e mama? — Csitt! Elviszlek no! de zöndesen légy Aladárka.

Az anya szavaira elhaltogott a kis Ala- dár. A szöke kopaszos ur folytatta:

— Azt hiszed: én nem fáradtam már bele? De a programot be kell tartanunk. Mem tágitok, a te érdekedben. Ámbár való- ban neveléses, hogy én, épen én hajszolom azt a futó bolondot, Hahaha!

S mig nevetett, ismét a tükörbe pillan- tott.

Az asszonyka elkomorodott a durván ejtett szavakra.

— Meglásd Pista, ágyba dülök holnapig. Nem bírom már az izgalmakat. Nem és nem!

— Hát nekem van szűkségem rá, vagy neked? Nem a te kötelességed, a fiad iránti kötelességed, hogy fölitalájjuk őt?

— Hol is van a papa? — türelmetlen- kedett újra a kis Aladár.

— Nem hallgatsz te!

(Vége köv.)

Főszerkesztő és kiadó laptulajdonos: Vértési Arnold.

Felelős szerkesztő: Vértési Gyula.

Leszállított árak!

Lelettározás alkalmából Deczember 1-től kezdve az összes raktárunkon lévő

női ruhaszöveteket,

fekete divat-kelméket is,

SZINES MOSÓ VELEZEKET,

téli gyapju nagykendőket,

lirko derék és gyermek ruhákat,

valamint szőnyegeket

Smyrna, Axminster, Brüssler, Tapestry és hollandi nagyszőnyegeket is,

fűggönyöket

mélyen leszállított áron

áruljuk el. Szabó Lajos fia

Debreczen, Rózsater.

Bor-kivonat.

Kitűnő egészséges bor azonnali elkészítésére, mely a valódi természetes bortól nem különböztethető meg, ajánlom ezen elősmert különlegeséget.

2 kiló ára (elég 100 liter bornak) 5 frt 50 kr. Vény ingyen hozzáomagoltatik. Legjobb sikerért és egészséges készítményért kezeskedem.

Spiritus-megtakarítást

elérhetni felülmulhatlan pálinka erősítő, essenciámmal; ez a italnak kell-mese, izlésses zamatot kölcsönöz és csak nálam kapható

1 kiló 3 frt 50 kr. (600—1000 literre.) használati utasítással együtt.

Ezekon kívül ajánlok mindefféle essenciát, rum, cognac, finom liqueurök stb. hez felülmulhatatlan jó ágban. Vények ingyen hozzáomagoltataak. Arlapok bérmentve.

Kar, Philipp Pollak.

Essenen Specialitäten-Fabrik in Prag.

Szerény képviselők kerestetnek.

Egy budapesti nagy tüzlet megvétele

által és du-san felszerelt nagyraktárunknak leltár előtti megkissebbitése czéljából

Butorszövet, szőnyeg, függöny,

ágy és asztalterítő
vászon és asztalnemű

valamint

női ruhaszöveteket
tetemesen leszállított áron

ajánlunk.

KUNZ JÓZSEF ÉS TÁRSA

DEBRECZEN Kis templom bazár.

Értesítés.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget értesíteni, miszerint mindenféle építkezési munkát.

valamint

TERVEKET,

a legjutányosabb árért, és gyorsan készítek.

Magamat a nagyérdemű közönség becses pártfogásába ajánlva vagyok

Debreczenben, 1891. december.

tisztelettel

ifj. **Barcsay Miklós**

épitész.

Varga-uteza 2252. sz. s.

Felüdítési készülékeket

Dr Müller főtörss orvos

orvosi vevény után készítve, orvosok által jó sikerrel használva és ajánlva idős és fiatal emberek gyengeségei ellen, melyek idegbomlás, tiltkos fiatalori vöttek és kicsapongásokból származtak, melyeknek következményei ideges hátgerinc fájdalmak, a ezek és lábak ideges resz ketése. Viszszadják az elgyengült test ifjkor erejét s ruganyosságát Különösen ki van prói bálva, miot erősítő szer ideg és nemi gyengeség (Impotenzia) ellen. Ara kimerítő orvosi használati utasítással 3 frt 10 kr, postán 25 krral több. A valódi készülékek egyedül: St. Georgs-Apoth Wien, V. Wimmergasse 33. kaphatók, hova az irásbeli megrendelések intézendők. (o)

708.

1891. v. k. szám.

Arverési hirdetmény.

A debreczeni kir. j. bíróságnak 1917./1891. P. számú végzése folytán közhírré tetetik, miszerint Dr. Wagner Jenő, budapesti lakos részére Reich József, debreczeni lakostól 268 frt 35 kr. tőke, ennek 1888. évi július hó 1. napjától számítandó 6% kamatai, és eddig összesen 45 frt 02 kr, perköltség erejéig 1891. évi január hó 8 án bíróilag lefoglalt és 412 ftrra becsült lovak, kocsik, üvegek és egy felszerelt szikvízkészítő gépből álló ingóságok 1892. évi január hó 5-én délután 2 órakor kezdetét vevendő és Nagymester-utczán, 1214. számú háznál megtartandó nyilvános bírói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is, el fognak adatni.

Debreczen, 1891. évi december hó 23. án.

Török Péter
bírói kiküldött.

Debreczeni és Budwieszi gyártmányú

agyagkályhák

Dolhai, Chiznovi, Nadrági és Friedlandi

vaszkályhák

fa- és szén-fűtésre,

szabályozható köpeny és Meidingi-kályhák

acél vagy zománcozott köpenyvel.

Legnagyobb raktár korcsolyákban.

Halifax, Merkur, Matador és Rohonczy

rendszerekben, sima palirozott és állanyozott (nikl) kivitelben.

Tengeri-kézi-morzsolók

külöfféle rendszerek szerint.

Tánczos R.-féle szabadalmazott (patent) tüzmenten bitérés ellen biztosított

pénzszekrények és kazeták

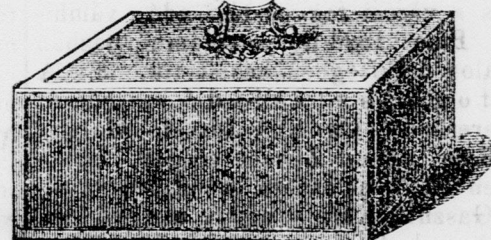
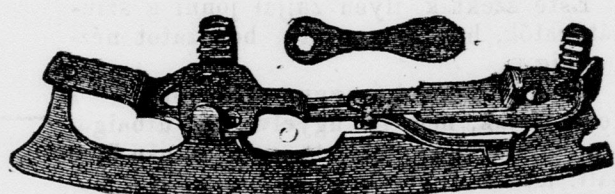
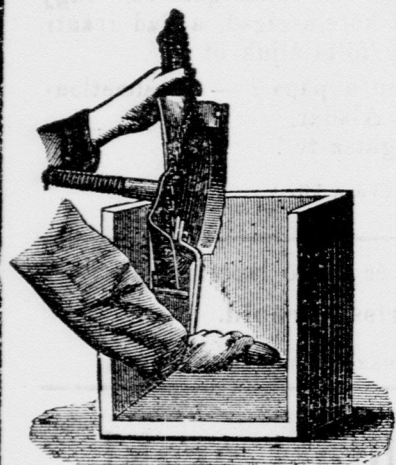
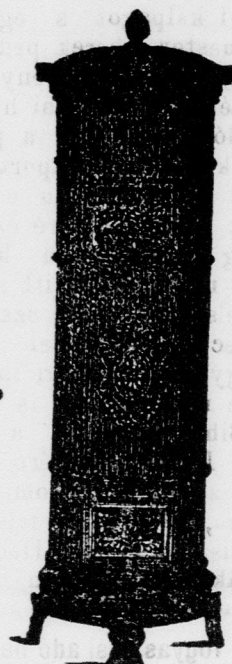
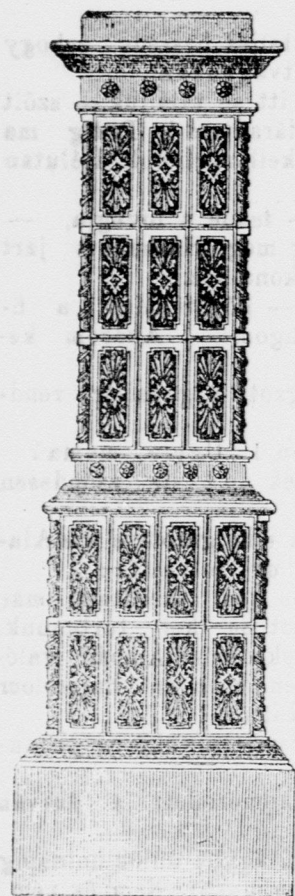
egyedülki képviselete

TÓTH GYULA

előbb TÓTH LAJOS és TÁRSA,

vasárú tüzletében DEBRECZEN,

A VÁROSHÁZA SARKAN.

A Debreczeni Ellenőr könyvkötészetében

mindenféle diszes és egyszerű

K Ö N Y V K Ö T Ö I

m u n k á k

gyorsan pontosan és jutányos árban elkészítettnek.

Debreczen Nyomatott a „Debreczeni Ellenőr“ könyvnyomdájában 1891. Széchezy-uteza SIMON-ház.